

VIẾT CHO NGƯỜI "ĐÃ CHẾT"

(Bài 23)

***/ Chuyện đời nay**

Sàigòn thứ Tư, June 14/2017

Có một nam độc giả trẻ (tên Nguyễn Trường Trung Huy) thường xuyên đọc những bài TTBG trên trang Facebook. Thấy, trang cá nhân của cậu phô bày mặt sách nhiều tác giả hải ngoại và trong nước, lại cũng có 6 mặt sách TTBG.

Một bữa nhận cái message làm quen của cậu:

"Thưa chị, em là một độc giả... từ lâu của chị (khoảng những năm 2000). Em đã đọc một số quyển, em muốn tìm các quyển khác như Trân Sa, NCQC Tập II, NNBNN Tập II, Điều Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga II... không biết bây giờ có thể tìm ở đâu?"

TTBG:

Cảm ơn em đã "theo dõi" mà đọc chị. Chị chỉ còn các bộ Thiên Nga 2 tập thôi. Còn các cuốn kia, đợi chị về VN mùa hè này sẽ in ra một số. In ở VN rẻ hơn, chỉ tội cái là mình phải mất công vác nặng đem về.

Quyển Truyện Của Trân Sa sắp in mới chính là những gì "nguyên thủy" chính xác, đầy đủ, như khi chuyện xảy ra tháng 11/1975.

Riêng NCQC ấn bản 2017 được thêm nhiều bài viết và dữ kiện lịch sử. Cứ mỗi lần chị in NCQC bản mới là lại mỗi lần trí nhớ hoạt động tốt hơn để cứ thêm, thêm vào mãi. Nhiều độc giả "phàn nàn" tại sao không viết về các vùng quê hương của họ... Vì vậy mà phải lục lọi ký ức, định in ra đầy đủ, để dành lại cho hai đứa con (nhưng sẽ nhường cho em một bản, em ráng chờ). Lần nữa cảm ơn em.

Độc giả:

Dạ, em cảm ơn chị rất nhiều. Còn Văn Uyên nữa, em có được vài số, không biết bây giờ có thể kiếm ở đâu? Chúc chị sức khỏe và vẫn tiếp tục "follow" chị trên facebook!

TTBG:

Văn Uyên còn, nhưng đủ số thì chỉ hai bộ, để dành cho Vân San và Âu Cơ. Các tập lẻ thì nếu chịu khó ngồi gom lại thứ tự, cũng có thể thành bộ đầy đủ. Để hôm nào rảnh thật rảnh (chị làm việc túi bụi, thì giờ kín mít không còn có thể đủ để kéo violon!) chị sẽ soạn cho.

Lại hỏi:

Em đang ở đâu? Cali? Hay tiểu bang nào?

Đáp:

Em đang ở Sài Gòn.

Ngạc nhiên:

Em ở Sài Gòn mà sao lại có sách chị?

Đáp:

Em "gom góp" từ nhiều forum bán "sách cũ" thừa chị. Em có mua trên tulucmall nữa.

Càng ngạc nhiên hơn:

"Ngay cả mua bên Mỹ cũng lạ vì sách chị đâu có phát hành, còn sách Sài Gòn thì chỉ đem về tặng bè bạn. Nhà thơ Nguyễn Mạnh Trinh ở Santa Ana muốn tìm mua sách chị cũng không có được."

Lại lại hỏi:

Có chữ ký chị để tặng anh bạn nào ở Sài Gòn không? Nếu có thì chắc là các anh ấy đem bán ve chai rồi! Chỉ bạn bè trong nước mới có sách chị tặng.

"Dạ... vài quyển có chữ ký của chị..."

"Có phải tặng anh chị Thế Phong?"

"Dạ, không phải tặng anh chị Thế Phong, mà là cho một anh có tên tới bốn chữ!"

"Cho chị biết đi."

"Dạ. Để em scan gửi 'những đứa con thất lạc' ngay bây giờ cho chị."

"Chị đang sắp về Sài Gòn. Sẽ đem cho em cuốn nào em chưa có để 'thưởng công' em. Nhớ scan cái bìa và chữ ký xem chị đã tặng sách cho ai. Cảm ơn em nhiều. Đây sẽ là những tài liệu rất thú vị cho một bài chị sẽ viết. Nhưng, xin em ghi rõ cái bìa cuốn nào với chữ ký chị ở cuốn nào."

Đáp:

"Dạ chị. Cuốn Trân Sa em chưa có."

TTBG:

"Chị sẽ đem về cho em cuốn Trân Sa."

Độc giả:

"Cám ơn chị."

*

**

“Những đứa con thất lạc” là các cuốn:

1/ Điều Múa Cuối Cùng của Con Thiên Nga II:

Bản kính tặng Cậu Mợ Trần Ngọc Tân

Cali, April 12/200. (Ký tên) TTBG.

2/ Tài Hoa Và Cô Đơn Như Một Định Mệnh:

Bản tặng Hoa. Dalat 18 tháng 1/200

(Ký tên) TTBG.

3/ Nước Chảy Qua Cầu (bìa cứng, tái bản lần II)

Bản thân tặng Tuyết Hoa

Trại Mát, July 26/2008, mùa nghỉ hè Dalat với Âu Cơ. (Ký tên) TTBG.

4/ Điệu Múa Cuối Cùng Của Con Thiên Nga I:

Bản thân tặng chị Lê Duyên. Cali, Nov. 20/200

(Ký tên) TTBG.

5/ Một Truyện Dài Không Có Tên tập I

Bản thân tặng anh chị Hoàng Vũ Đông Sơn

Dalat, July 18/2000. (Ký tên) TTBG.

6/ Một Truyện Dài Không Có Tên tập II

Bản thân tặng anh chị Hoàng Vũ Đông Sơn

Dalat, July 18/200. (Ký tên) TTBG.

□

Tối hôm thứ ba có mặt ở Sài Gòn, tôi bằng lòng cho cậu đến gặp. Đó là một người trẻ khoảng tuổi Âu Cơ, gọi mình bằng “chị” thấy cũng hơi “ngượng” (cho cả mình lẫn cậu)!

Có điều với số tuổi nhỏ như vậy, thay vì “chúi đầu” trên cái *cell phone* mà lại đi chúi trên chữ nghĩa TTBG thì quả là điều lạ! Lại đang ở trong nước mà “đi tìm” các tác phẩm TTBG bỏ vào *collection* riêng, so với một nhà văn như Hoàng Vũ Đông Sơn “*tống khứ chữ nghĩa TTBG ra khỏi cửa*”, thì cậu này “xứng đáng” hơn trong việc giữ được những tác phẩm của một tác giả có phần số hẩm hiu!

Rất thú vị và cảm động!

Mở ba lô, cậu lôi ra 6 mặt sách với chữ ký TTBG đàng hoàng! Nhìn những dòng chữ “*bay bướm quá!*” tựa “*rồng bay phượng múa*” (như lời khen của anh Võ Bị 19 Trần Văn Long ở Canada) mà xúc động.

Nghe cậu nói thêm:

“Sách chị tặng bạn bè, chắc bị họ đem ra tiệm sách cũ bán, em mua lại từ đó. Giá rất đắt.”

Hỏi đấ bao nhiêu thì cậu té nhị không đấ, chỉ nói: *“Cao hơn các mặt sách thường đến hai, ba lần!”*

Thế là đêm gặp mặt đó, “thường công” cậu không chỉ là một cuốn Trầ Sa và một tập Văn Uyên đem ở Mỹ về thoi, lại còn nhờ chở đến thăm anh Văn Quang để cậu có dịp mặt thấy tai nghe *“một nhà văn lớn của Miền Nam”* là thế nào?! Một cái duyên lành cho cậu, không phải ai cũng có thể đượ.

II.

“Những đũa con thất lạc”, đặc biệt hai cuốn đề tặng anh chị Hoàng Vũ Đông Sơn cứ vẫn vợ hoài trong trí, làm nhớ lại hai câu chuyện khác...

***/ Chuyện thú nhất:**

Từ 1989 đến 1995, thời gian đượ ông Trầ “ngó lơ”, đã có rất nhiều “con ruồi” văn nghệ bám bu chung quanh “tô mặt” Một Truyện Dài Không Có Tên và tạp chí Văn Uyên!

Ở đây phải ngừng một chút mà trình bày lai lịch hai quyển Tâm bút Một Truyện Dài Không Có Tên.

Dạo ấy, căn phòng khách trang nhã lịch sự số 496 đườg Số Hai góc William, San Jose, là nơi gặp gỡ quen thuộc mỗi cuối tuần cho các đại-tiểu gia văn nghệ hải ngoại.

Tiếng đồn vang xa đến nỗi anh nào từ VN qua hay từ Canada tới, từ Pháp sang hay từ Nam Cali và các tiểu bang xa đến... hễ đi qua San Jose là đều muốn “đượ” đũa đến giới thiệu với hai nhà văn “kỳ cục”!

Lại có tiếng đồn rằng: “Ai chưa từng có mặt trong một bữa tiệc nhà TNH & BG thì chưa đấ gọi là văn nghệ sĩ!”

Anh Văn Thanh có lần nói lên nhận xét:

“Đến uống rượu nhà này thấy có điều thoải mái vì cả chồng lẫn vợ đều là những con người hiếu khách.”

(TTBG thêm: Do đó mới có cái chuyện anh nhà văn Bắc-Kỳ-cục này “mỗi cuối tuần cứ hay lái xe một tiếng đồng hồ từ San Francisco xuống San Jose, ngồi đến tận khuya, có hôm hứng thú ngủ lại với TNH” làm tôi rất sốt ruột theo hình ảnh chị vợ hiền lành đang nằm chèo queo ôm gối.

Một lần tôi hỏi anh Văn Thanh: “Sao anh cứ bỏ chị ở nhà một mình như vậy?”

thì anh đấ: “Tôi đi tìm thú đấ thương, mà chỉ những buổi rượu uống cùng anh em trong căn nhà BG mới tìm ra cái thú đó!”)

Tiến sĩ Đặng Sơn (tác giả tập thơ *Vườn Lên Từ Đau Thương*) ôn ào khó tính cũng có cùng nhận xét như anh Văn Thanh về căn nhà TNH & TTBG, lại thêm: “Đến nhà ai mà thấy bà vợ mặt mày hầm hầm thì có nước chạy cho lệ!”

Để sửa soạn cho những buổi tiệc cuối tuần như vậy, tôi vừa dạy lớp học trò ngày thứ Bảy, vừa nấu nướng chuẩn bị thức ăn từ lúc nửa khuya.

Luôn luôn tiệc được khởi từ 7 giờ tối thứ Bảy kéo dài đến 2, 3 giờ sáng ngày kế tiếp. Lúc tiệc tàn, có anh say gục ới mửa nằm luôn trên sàn, tôi phải ra tay quét dọn rồi rửa sạch đồng chén bát để trả lại cái không gian sạch sẽ cho lớp học trò Chủ Nhật hôm sau.

Rượu thì khởi nói. Điều chi hằng tuần, những chai cognac Rémy Martin (mà phải 4 chữ “cổ mù” VSOP hàng hoàng chứ không thể là hai chữ VS!), Cordon Bleu, XO, thậm chí thứ rẻ tiền nhất là Jack Daniel và Ballantín, đều được vác về từ Price Club (tiền thân của Costco), chằm đày cả tủ.

(Ngay lúc này đây, trong căn nhà-những-người-trăm-năm-cũ vẫn còn những chai rượu ngon lưu lại từ đạo ấy? Đa số là rượu tặng, được tôi ghi đầy đủ tên người tặng dán nơi nắp cổ.

+ Nào Phan Diên với Johnny Walker “làm quen” năm 2000,

+ Nào Cordon Bleu 1995 được nhà văn Anh Vân cảm kích TTBG về bài viết “khều” Du Tử Lê như một hình thức “trả thù giùm”, tặng.

+ Nào Rémy Martin dung tích một lít của một nam độc giả rất thích thú theo Con Giun Xéo Quá Cũng Oằn, một tối đẹp trời, gọi đến bảo “Nguyễn Ngọc Tư không đáng là học trò TTBG trên lối văn tả chân giọng Nam Kỳ rất”. (Thực tình tôi cũng chẳng biết Nguyễn Ngọc Tư là ai (!?) nhưng đêm đó “nhờ” cô ấy mà được tặng chai Rémy Martin và một cặp vang trắng & đỏ.

+ Đó là chưa kể những chai XO, Hennessy, Chivas của học trò biêu Tết, của các độc giả gửi, hoặc được mua trên sân bay làm kỷ niệm cho từng chuyến đi xa, từ thuở 1993 trở về sau...)

Trong những cuối tuần như thế, tôi chỉ là người “phục dịch” cho đấng ông chồng mê bạn và đắm thân hữu mê nhậu; hết thức ăn thì lấy thức ăn, hết chai rượu này thì lôi ra chai rượu khác.

“Ngồi nghe ngóng” chứ không tham dự cụ thể, chỉ “nhấp môi chút chút” như thói quen từ thời còn độc thân phiêu lãng; khi nào thấy TNH bị “tấn công” quá độ, rượu ngấm rồi không đủ lời đáp trả thì mới xen vào làm “Lê Lai cứu chúa, tả xung hữu đột” mà thôi!

[Ngày xưa đi uống rượu với Nguyễn, vẫn nghe Nguyễn nói: “*Chữ TỬ được ghép bằng hai chữ Tốt và Sĩ. Uống rượu kiểu lính tráng hay uống kiểu người có học thì cũng vẫn là uống rượu!*”]¹ & ²

Thì ở những buổi rượu cuối tuần vừa kể, rõ ràng anh nào cũng uống rượu kiểu Sĩ. Nghĩa là nói năng ồn ào nhưng phong cách rất là “quý tộc” (từ ngữ mà Trần Quang Nam hay dùng cho chính hẳn).

Các vấn đề đưa ra bàn luận đều trong cung cách trí thức hiểu biết,

*/ từ “chuyện ngoại tình của Tổng thống Bill Clinton 49 tuổi với cô Monica Lewinsky 22 tuổi” -đến “chuyện Hồ Chủ Tịch viết thi phẩm Ngục Trung Nhật Ký không biết là sự thật hay sự giả”;

*/ từ “chuyện anh nhà thơ ốm yếu Du Tử Lê bị Thánh nữ Lê Uyên tát tai bôm bốp ngay giữa khu Phước Lộc Thọ Nam Cali” - đến “chuyện các bài viết giọng điệu ‘ngụy quân tử Nhạc Bất Quần’ của ông nhà văn Giao Chỉ Bắc Cali” v.v. và .v.v...

Chuyện nào cũng hay, anh văn nghệ sĩ nào kể cũng giỏi!

Đến một hồi, nghe hấp dẫn quá, tôi mới chột bật lên ý tưởng và đưa ra miệng lưỡi thành câu hỏi:

“Các anh có nghĩ, không cứ là giới chính trị hay xã hội, mà giới văn nghệ cũng phải được xếp vào hàng quan trọng, đại diện cho một giới sống của dân lưu vong hải ngoại?”

---

¹ Hỏi anh Uyên Thao thì nhận câu trả lời, nhưng đọc dù không hiểu gì cả, vẫn cứ ghi vào đây cho trọn, sẽ có anh Văn Thanh giỏi tiếng Tàu, hiểu hơn. Còn TTBG thì thật là dốt nên đành chịu tiếng dốt. (Ồ khoản này, không biết có nhớ sai lời Nguyễn, hay Nguyễn cũng “dốt” như tôi?!)

*/ Thư trả lời của Uyên Thao.

June 24/2017

TVÂN ơi,

Đã rời Cali về nhà gần tròn 2 ngày rồi và đọc hết những bài được gửi. Sẽ không nói gì hơn, ngoài một điều nhỏ mà TV nhắc trong bài 24. Đó là cái chữ TỬ.

Không có chữ TỬ nào do chữ Tốt ghép với chữ Sĩ cả.

Chỉ có chữ TỬ (là rượu) gồm chữ Thủy ghép với bộ Đậu.

Còn chữ Tốt ghép với bộ Đậu là chữ Túy mà TV hẳn đã biết rõ nghĩa rồi, vì Tốt là cuối cùng (như tốt nghiệp) và Đậu là say mê. Vẫn chờ đọc tiếp.

UT.

² Mãi hôm July 15/2017, lên San Francisco thăm anh Văn Thanh, hỏi, mới được nghe anh giải thích rõ ràng (vừa nói, vừa đưa ngón trỏ vẽ lên mặt bàn): ***Chữ Túy*** (có nghĩa là say bất cứ cái gì, không chỉ say rượu) ***được ghép bằng hai chữ Sĩ*** (quân tử) ***và Tốt*** (lính tráng).. Như vậy câu giải thích của anh Uyên Thao đúng, và năm xưa Nguyễn nói chữ ***Túy*** mà TVân vì dốt nên trong bao nhiêu năm cứ nhớ lầm là chữ ***TỬ***.

Cả bọn ngẩn ra không hiểu.

Tôi giải thích:

“Tức là, rồi đây tất cả sẽ được Lịch Sử định giá, những câu chuyện các anh đang nói hôm nay tại nhà tôi sẽ đóng một vai trò quan trọng trong việc **nhìn lại xã hội của người Việt lưu vong**. Vậy tại sao không nghĩ đến điều ghi chúng thành chữ nghĩa? Toàn là những vấn đề thời sự rất hay và các anh phê diễn cũng rất hay, tôi thấy tiếc nếu bây giờ không có ai ghi lại.”

Cả đám TNH, Trần Quảng Nam, Văn Thanh, Đặng Lạt và Đặng Sơn đều gật gù suy nghĩ, sau cùng một người trong tiệc lên tiếng:

"Vậy BG làm điều ấy đi!"

Một Truyện Dài Không Tên Tập I thành hình từ khi ấy.

[Cách viết MTDKT diễn biến tuần tự như sau:

- + Sau mỗi cuộc tiệc, rửa chén dọn dẹp hoàn tất, ngồi vào bàn ghi chú tóm lược tất cả những gì xảy ra ban tối.
- + Xong, rút trong xó tủ vài ngày; khoảng thứ Tư hay thứ Năm kế tiếp mới lôi ra viết rõ ràng mọi chuyện bằng cái đầu đã lẳng đọng trên mọi sự kiện.
- + Lúc bấy giờ hình ảnh và ký ức trời dậy, chữ nghĩa điềm tĩnh chứ không bị ảnh hưởng bởi sự sôi nổi chủ quan của lúc SỰ VIỆC ĐANG XẢY RA.
- + Đến tối thứ Bảy nhập tiệc, đem bản văn đọc cho cả bọn cùng nghe.
- + Ai cũng hứng thú, bổ túc thêm những dữ kiện nào tôi thiếu sót...
- + Lúc khách đã ra về, lại ghi những *notes* mới cho buổi tiệc mới, đồng thời điều chỉnh hoàn tất bản văn vừa được mọi người bổ túc buổi nay.]

[]

(Trần Thị Bông Giấy)

(Bài viết xong tại khách sạn VinaTerrace Sài Gòn,
9:20 sáng thứ Năm, June 15/2017).

[]